

[DRZBIEL *sb m*

sg N drzbi(e)l. ◊ *A* drzbi(e)l. ◊ *pl A* drzbiele.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Trzpień, dekoracyjny element architektoniczny wieńczący szczyt lub krawędź dachu, umieszczano na nim ozdobne kule, galki itp.: Stanisłao Varpaschka ab affectione laminum super drzbyel supra domum Regiae Maiestatis in arce super Kurza noga *Wawel 1526 85*; a deauratione drzbyel, super quo positus est globus deauratus, qui erat fractus per impetum ventorum in acie domus super Curza noga *Wawel 1526 95*; eidem fabro [*Nicolao Czech*] pro 4 circulis ad 4 drzbielye super domo *Wawel 1529 132*; pro claviculis ad affigenda lamina ad culminare tignum veteris atrii alias drzbyl [!] *RachBudZam 43*; Warpaschka ab applicatione laminum ad 2 drzbele *Wawel 1543 298*.

MK